

ума и сърдцето си, да не допушта въ тъхъ чужди, неканени гости.

И тъй, когато говоримъ за сърдцето, ние имаме предъ видъ главната двигателна машина, която движи живота. Щомъ машината спре движението си, животът спира. Казваме, че човѣкъ умира. Смъртъта подразбира изгубване на живота за дадени условия само; при други условия животът продолжава. Докато клетките живѣятъ, смъртъ не съществува. Въ този смисълъ, всички тѣла, въ които действува сцеплението между частиците, сѫ живи. Даже и при отсѫтствие на сцепление, клетките още живѣятъ.

Двама търговци се сдружаватъ, внасятъ по сто хиляди лева капиталъ и започватъ обща работа. Докато сѫ въ отношения, тѣ сѫ живи единъ за другъ, поддържатъ връзките си. Единъ денъ тѣ се раздѣлятъ: единиятъ отива на една страна, другиятъ — на друга. Тѣ се считатъ умрѣли единъ за другъ. — Защо? — Връзката имъ се прекъръсва. Докато капиталитъ имъ били общи, тѣ се интересували единъ отъ другъ. Щомъ раздѣлятъ капиталитъ си, връзката имъ сама по себе си пада.

Често хората се запитватъ, какво става между тѣхъ, че се раздѣлятъ. Много просто — връзката имъ се прекъръсва. — Каква е била тази връзка? — Материална. Когато материалниятъ връзки се прекъръсватъ, отношенията между хората изчезватъ. По- силни сѫ връзките,